

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สระแก้ว ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๐/๒๕๔๒

วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของบริษัท ริเวอร์กรุ๊ป จำกัด กับพวก จำเลย ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา
วินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลย (บริษัท ริเวอร์กรุ๊ป จำกัด กับพวก) ผู้ร้อง ขอให้
ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย
ประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยของโจทก์ และพระราชบัญญัติดอกเบี้ยให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียกดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี ขัดต่อ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปว่า บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ชิงก้า จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์
ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๔๗๘๘/๒๕๔๐ ฟ้อง บริษัท ริเวอร์กรุ๊ป จำกัด ที่ ๑ นางสาวราภรณ์
วชิรอังสนา ที่ ๒ นายชัชวาลย์ สุวรรณไพโรพัฒนนะ ที่ ๓ บริษัท ศรีวราโฮลดิ้งส์ จำกัด ที่ ๔ เป็น
จำเลย เรื่อง กู้ยืม ค่าประกัน รับผิดชอบสัญญาจำนำ โดยขอให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันหรือแทนกันชำระเงิน
แก่โจทก์ จำนวน ๓๓,๖๑๖,๔๓๗.๔๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปีของต้นเงิน
๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

จำเลยทั้งสี่ยื่นคำให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์ทุกข้อ และต่อสู้ว่าการคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ
๒๕ ต่อปี ตามประกาศกำหนดอัตราดอกเบี้ยของโจทก์ เป็นการขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาตรา ๖๕๔ ที่บัญญัติห้ามมิให้คิดดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี และขัดต่อพระราชบัญญัติ
ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา พุทธศักราช ๒๔๗๕ ที่บัญญัติห้ามบุคคลเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา
หากฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุก กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ บัญญัติเพื่อให้ความคุ้มครองสาธารณสุขส่วนใหญ่
ของประเทศ ดังนั้น ประกาศหรือข้อบังคับใดที่ขัดต่อกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ ย่อมตกเป็นโมฆะขัดต่อ
ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และขัดต่อรัฐธรรมนูญ ทำให้ดอกเบี้ยทั้งหมด
ที่โจทก์เรียกร้องตกเป็นโมฆะทั้งสิ้น

จำเลยทั้งสี่ร้องขอให้ศาลแพ่งรอกการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวและส่งคำโต้แย้งของจำเลย
ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ได้พิจารณาแล้ว มีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย คือ

ประเด็นที่ ๑ ประกาศกระทรวงการคลัง ฯ ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ฯ รวม ๔ ฉบับ และประกาศบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ซิทก้า จำกัด (มหาชน) ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่ เห็นว่า ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง อัตราดอกเบี้ยที่สถาบันการเงินอาจคิดได้จากผู้กู้ยืม ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ที่อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยคำแนะนำของธนาคารแห่งประเทศไทย ส่วนประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง ดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๘ ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในการกู้ยืมเงินหรือรับเงินจากประชาชน และการกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๓ และประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในการกู้ยืมเงินหรือรับเงินจากประชาชน และการกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ๓ ฉบับ ออกเป็นข้อกำหนดโดยผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ (๑) และ (๒) ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติฉบับนี้และพระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืม ต่างก็เป็นพระราชบัญญัติที่ให้อำนาจในการออกประกาศกระทรวงการคลังและประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่มีผลใช้บังคับได้เท่าที่อยู่ในขอบเขตอำนาจที่พระราชบัญญัตินั้น ๆ ให้อำนาจไว้ แต่ประกาศดังกล่าวนี้มิได้ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติจึงไม่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ดังนั้น ที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยประกาศกระทรวงการคลัง ฯ ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ๓ ฉบับ ดังกล่าวข้างต้น ว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่ จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญที่จะพิจารณาวินิจฉัย

สำหรับประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง การกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในการกู้ยืมเงินหรือรับเงินจากประชาชน และการกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้ว ตามคำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๒ ว่า ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพิจารณาวินิจฉัย

ส่วนประกาศบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ชิทก้า จำกัด (มหาชน) เรื่อง อัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลด สำหรับเงินให้กู้ยืม ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๕ นั้นเทียบเคียงได้กับประกาศบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ สีนเอเชีย จำกัด (มหาชน) ที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้วตามแนวคำวินิจฉัยข้างต้น จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอีก

ประเด็นที่ ๒ พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียกดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่นั้น ประเด็นนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยไว้แล้วตามคำวินิจฉัยที่กล่าวข้างต้นว่า พระราชบัญญัติดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ จึงไม่ต้องวินิจฉัยอีกเช่นกัน

อาศัยเหตุดังกล่าว จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายมงคล สระแก้ว

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ